

## Strigăt

Viorica Mariniuc

---

Mi-e sete, dați-mi un pahar să beau  
Că mă sfârșesc aici, lângă izvor!  
Aș limpăi, cu pumnii-aș vrea să iau,  
Dar am gustat din vin amețitor.

Întindeți mâna careva din voi,  
Dați apă pentru buzele-mi arzânde!  
În gură, mierea s-a făcut noroi  
Și mi-au rămas mulțimile flămânde.

Stropiți-mi ochii, să-i mai pot închide!  
Mi-au înlemnit pupilele spre-afară;  
Imagini calde-au devenit toride,  
Iar soarele mi se preschimbă-n gheară.

Udați-mi fruntea, vreau ca să gândesc,  
Să-nnod un fir ce l-am lăsat în urmă!  
Era al meu - și dacă nu-l găsesc,  
Sunt fără de ocol și fără turmă.

Voi îmi vorbiți când setea mă topește,  
Cătați prin dogme sute de motive;  
Eu mă sufoc ca-n burta unui pește  
Și am pe cap cenușă din Ninive.

Chiar n-auziți? O-mpărăteasă spune,  
Acuzator, lângă cerescul Tron,  
Că n-a găsit în Seba-nțelepciune;  
Și Moise e-aici, și Solomon.  
Chiar nu vedeți? E Cineva mai mare,  
El m-a iertat... și vine-n apărare.